

Risafyrirætka

70.000 handlar í Europa, Canada og nakrir í fjareystri ganga saman í felag at keypa inn í stórum nøgðum

Keyppsamtøkurnar í teim europeisku londunum — og í so óvanligum londum sum Polen, Bulgaria, Kanada og Tjekkoslovakia, haraftrat — minni óvnlígt — Ísrael er farið uppí eitt nýtt undrunarvert samarbeiði, sum við framtíðini í huga, kann fáa alstóran týðning.

70.000 handlar — bara í Vestureuropa eru umboðaðir í samarbeiði. Seinasta ár seldu teir til forbrúkarar fyrri 88 milliardir krónur.

Tað er á henda hátt teir vilja leggja kreftirnar saman og keypa í felag frá vøruframleiðara, og soleiðis fáa vørurnar fyrri væl lægri pris, tí keypt verður í so stórum nøgðum.

INTER-COOP er navnið á

nýggja felagsskapinum, sum skal hava heimstað — ella høg uðsskrivstovu í Hamborg.

Felagsskapurin kemur staðin fyrri fyrrv. detailfyrirøku og engros, reorganisatión, har tann seinasta hevði høgðsmeiðstøð í Keypmannahavn undir leiðslu av cand. polit. Niels Hoff, sum nú er til taks hjá Inter-coop, tá samarbeiði verður stovnst í januar komandi.

Í 1969 keypti felagsskapurin tekstilvørur og frítíðarútgjöld í felag fyrri 233 mill. kr., so her er talan um stóran pening.

Formaður fyrri Inter-coop er John Salborg frá tí svenska koöperative Förbundet.

Ebbe Groes, stjóri í FDB er í nevndini. Aðalskrivari er týskarin Reimer Volkers, sum er 36 ára gamal.

Atkvøðurætt í øðrum norðanlandi

Á ársfundi í Norðurlanda Ráðnum var m.a. havt til viðgerðar um ein skuldi hava atkvøðurætt í øðrum norðanlandi, enn sínum egna, um hann búsetti seg har

Norrøna Felagið hevur havt ársfund í Stavanger seinasta vikuskifti.

Millum tey mál, sum vóru havd á lofti var, um norðbúgvur skuldu hava atkvøðurætt — serliga hugsa um kommunuval — í øðrum norðanlandi, enn sínum egna, um viðkomandi búsetti seg har. Fundurin samtykti, at tey einstøku felögin arbeiddu víðari við hesum máli eftir teimum linjum sum settar vóru á fundinum.

landadagurin, sum verður hildin 5. hvørt ár verður í 1971.

EEC-viðtøka

Í samband við tær samráðingar sum norðanlandini hava við EEC samtykti fundurin fylgjandi:

Norrøna Felagið, sum umboðar limafelögin í Dan-

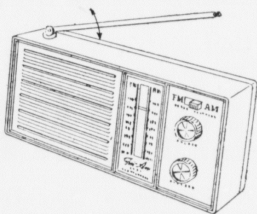
mark, Finlandi, Føroyum, Íslandi, Noregi, Svøríki og Áland metir tað av alstórum týðningi, at stjórnirnar í teim ymsu norðanlandunum hava best møgulegt samband við hvorja aðra meðan tingast verður um felagsmarknaðin.

Fyri Norðurlanda Ráðið er tað av avgerandi týðningi, at tað tollfrelsi, sum er fingið tilvega gjøgnum EFTA verður varðveitt, tann frii arbeiðsmarknaðurin, norðurlandsku sosiallógirnar og onnur úrslit av norðurlandskum samarbeiði.

Í arbeiðinum um at tryggja norðanlandunum størstu ávirkanina í framtíðarinnar Europa, eigur samarbeiði millum norðanland at halda fram á øllum økjum. Í løtuni er mest neyðugt at fáa gjørt — eisini tá hugsað verður um norðurland í Europeiskum samarbeiði — ein norðurlandskan mentunarsáttmála, nýskapar Helsingforsavtaluna og samtyktir ein norðurlandskan ferðslusáttmála.

Næsti ársfundur verður í Íslandi.

CONION ferðaradio

Millumbylgja við Tórshavn-Radio. — FM bylgju umráði. Útvarpið byrjar at senda FM í summar.

Við tasku og oyraproppi. — Prisur: 228,00 kr.

RADIOBÚÐIN, Runavík, tlf. 7008

RADIO-EL Tórshavn, tlf. 1397

Náttúruvernd

Ársfundurin stuðlaði ætlanum um, at gera felags norrønar samtyktir um náttúruvernd og umstøðarvernd.

Samtykt var at Norðan-

Samfelagsmøti í Ebenezer

Um Gud vil, verða samfelagsmøti í Ebenezer frá 25. til og við 29. nov.

Byrjað verður við bønarahaldi mikukvöldið 25.11 kl. 20, og verða møtini annars greiniligari kunngjörd seinni.

SAMKOMAN

í einum bóndasamfelagi uttan ein verunligan arbeiðarastætt. Tí mátti ein í fyrsta umfari vera nøgður við tað, sum fólksins meirluti kundt vinnast fyrri: tað vanvirða borgarlíga demokratiði.

Trotsky helt fram læruna um ta stóðugu kollveltingina. Tað bar sjálvandi í ser, at kollvelting altíð skuldi vera. Men byrjast mátti. Tí so rott var tíðin fyrri sosialistisku umskipanini í idnaðarsamfeløgum í Vestureuropa, at um bert byrjað var í Ruslandi, kom kollveltingin at halda fram sum ein skógareldur. Og samstundis sá hann, at um hetta kortini ikki hendi, kom kollveltingin í Ruslandi, framd av einum minniluta, at verða deyðadømd — ella at bjarga ser við einareði. Men hann var sterkur í trúnni. Rusland einsamt kundt ikki fremja kollveltingina; men tað kundt koma at verða eitt fyrirðomi.

MENNINIR funnu hvønnannan. Tvungnir. Kollveltingin kravdi tað. Hon hevði brúk fyrri teimum báðum. Saman framdu teir tað, ið verður nevnt hin stóra russiska kollveltingin. Eg vil nevna tað kollveltingina, ið miseyðnaðist. Men hví gekk tað soleiðis?

Ein av orsökunum er — ikki semjan millum teir báðar, Lenin og Trotsky, men semjan á einum rongum grundarlagi: at Lenin boygdi seg fyrri Trotsky, har ið Lenin hevði rætt; at Trotsky boygdi seg fyrri Lenin, har ið Trotsky hevði rætt.

Trotsky var væl eingin demokrat; men hann hevði eina heilt aðra fatan av demokratiska orðaskiftinum enn Lenin. Demokratiði fyrri alt fólk, ið — tað gekk helst ikki at byrja við. Men flokkurin átti at vera ein flokkur við meirluta arbeiðaranna; og innanfyri flokkin átti ein og hvør fritt at sleppa at berjast fyrri síni hugsan.

Men Trotsky, flogvitið uttan ambóð, boygdi seg fyrri Lenin, ið hevði tamarhaldið har tað galt um fyriskipan. Longsil hansara villeiddi hann til at boyggja knæ fyrri apparatunum. Hann uppgav innanflokks demokratiði, hann, ið longu hevði spátt, hvat tað so vildi enda við. Og tað varð gamli spáðómur hansara, ið slerdi til. Tað kostaði honum valdið, tað kostaði honum livið, tað kostaði kollveltingina.

Og Lenin slepti í verunleikanum marxismuni, ið sigur, at framleiðslukreftirnar, og við teimum útviklingunum av stætt-

unum, mugu koma fyrst, tann politiska umskipanin seinni. Hann gekk við til ta sosialistisku kollveltingina við støði í einum arbeiðarastætti, sum bert var ein litil minniluti. Tí kundt tann kollveltingin bert verða varðveitt við harðskapi og terrorvirksemi.

Til tað arbeiðið var tað ein maður, ið var meir egnaður enn Trotsky: Stalin. Tað var stalinisman, ið gróði fram av semjuni millum Lenin og Trotsky á tí skeiva grundarlagnum.

MANGIR KUNNU fáa uppreisn; nøgvir av teimum ið Stalin lat skjóta, hava fingið uppreisn. Men tað er ein, ið ongantið kann fáa heiðursuppreisn, lika mikkið hvat so hendið. Tað er Trotsky.

Tí uppreisn av Trotsky vil merkja víðurkennan av, at kollveltingin miseyðnaðist. At tað, sum er í Sovjettsamveldinum í dag, ikki hevur nakad við sosialismu ella kommunismu at gera.

Trúgvín villeiddi hann, dreymurin um kollveltingina — tann stóðuga kollveltingin. Men hann hevði sæð tað merkiliga klárt, at um kollveltingin ikki kom til Vestureuropa, so var russiska kollveltingina dømd til

undirgang. Antin fysiskt — í ósigrinum, ella við at gerast tað beint mótsætta, ið var hugsanin við henni: til einareði.

Hin stóra russiska kollveltingin var verkið hjá Lenin og Trotsky. Stalin hevði bert ein litlan leikpart. Lenin doyði fullur av ekka í 1924, við einari bangnari, men óvissari kenslu av, hvussu leiðin gekk. Trotsky varð myrdur fyrri triati árum síðani. Hann hevði nokk til seinast sæð, at altamtalt hevði verið skeivt.

Tað var hart hjá honum at víðurkenna tað. Tað var verk hansara. Tað var tað einasta, hann hevði eftir, sum hálvfangi í einum fjarum, fjarum landi. Lívsverk hansara, heiðurin fyrri stóra russisku kollveltingina. Tað var hart. Men tað eru fleiri vitnisburðir um, at tað áðanann var hann at enda um at koma til. Nakrar mánaðir áðrenn óksin hjá drápsmanninum fall.

Syrgiligt var tað. Stórleikin, sum fellur, ikki av tilvild, men tí at ein riva er í stórleika hansara.

Trotsky var ikki ósekur. Og átti skuld í tí lagnu, sum til seinast varð hansara sjálvs. Hann gekk við til tað læru, sum setti arbeiðarastættin í stað

in fyrri fólk, flokkinn í staðin fyrri arbeiðarastættin, flokksleiðsluna fyrri flokkinn, við tí síðstu avleiðing, sum hann hevði spátt: ein dag einareðis-harran í staðin fyrri eina leiðslu. Trotsky gekk við til hetta; Stalin framdi tað. Trotsky varð sjálvur offur.

Í ÁRATIGGJUR hava nøkur av teimum klókastu, mest idealistisku menniskjunum um allan heiminn goymt dreymin. Tey víkdu so fegin trúgva. Tey fyrigóvu, tey skiltu. Menniskjað hevur eina trongd til at trúgva — eisini tey, ið ikki ganga í kirkju.

So við og við, spakuliga — samstundis sum leitandi ungðómurinn í eini nýggjari tíð vendi ser burtur — gekk tað upp fyrri teim trúgvandi: Tað var gott við tolni. Tað var gott at kunna biða. Men biðað var til einkis. Tí útviklingurin gekk tann skeiva vegin; og hevði gjørt tað heilt frá byrjanini av.

Royndin, fyllt av fyrjást-anum, varð til miseyðnaðu kollveltingina — og harvið til tann størsta meinbogan fyrri tí sosialistisku hugsanini í heiminum í dag.

FRÖDE JAKOBSEN.